

TÄHEKENE

Rahvalik viis

Tähekene, miks sa vilgud,
miks sa nõnda virvendad?
Sinu püsimata pilgud
hingesse mul tungivad.

Kui on vabad õhtutunnid
sind mu silmad otsivad.
Sa mind igatsema sunnid,
enda juurde meelitad.

Oma viimsel eluõhtul
sinu poole vaatan ma,
oma viimsed ohkamised
taevaruumi saadan ka.

Südamlik tänu kaastunde ja toetuse eest.

Leinajad



Nordon Õunapuu

17.04.1922 – 16.09.2015

Ärasaatmine Nõmme Rahu kirikust
ja muldasängitamine Rahumäe kalmistule
22. septembril 2015. aastal

*Mu isamaa on minu arm,
ja tahan puhata,
su rüppe heidan unele,
mu püha Eestimaa...*



I

Ma rändamast nüüd tulen, mul käidud maine tee.
Üht kõrget kutset kuulen, mis hüüab rahule. Sest
reisikepi jätan – las jääb see puhkama. Ma vaikselt
sinna ruttan, kus viimne kodumaa.

Jää Jumalaga, kodu, mu rõõmu-, muremaa, su
väravat ei iial nüüd enam ava ma, sest uue kodu värav
on lahti minule, sealt läbi väsind ihu läeb viimaks
rahusse.

KLPR 255 (P 237)

II

Oh võta mind, mu Jumal, käe kõrvale, et tee
mul jõuetumal läeks taevasse. Ei suuda üksi astu ma
sammugi. Sest siruta mul vastu käed alati.

Su armu sülle ase mul juhata, seal rõõmus, vaevas
lase mind puhata. End sinna ära peita las oma last,
kõik mure Su peal' heita nii ustavast'.

KLPR 344 (P lisa 85)

III

Kalla, kallid Isad, rahu minu südame! Anna,
et Su laps ei väsi palvetamast iiale! Õnnista mind
eluvaevas, hoia kõige kurja eest, olgu ikka lahti
taevas, kus näen Isa vaimus, tões!

Luba mind Su ligi tulla, armas taeva Kuningas,
et Su poja risti alla elukoorma panna saaks! Seal on
lepitust, on õnne, seal jääb süda rahule. Ei seal enam
vaeva tunne, kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajaks, Lunastaja, Sinu rist, minu
valu vaigistajaks Sinu käsi, Jeesus Krist! Kas ma väsin
õhtul hilja, murdunud päise päeva aal – surses maitsen
eluvilja Lunastaja risti all.

KLPR 339 (P lisa 134)

IV

Jumal, Sul ligemal ihkab mu vaim! Üles siit
vaevaööst kannab mind aim. Kasvab mu ahastus,
ainult üks laul mu suus: Jumal, Sul ligemal ihkab
mu vaim!

Kui tee ka vaevane, mis käia mul, viib ta mind
ometi ligemal Sul. Ingliseid mind armsasti kutsuvad
taevasse. Jumal, Sul ligemal ihkab mu vaim!

Ja kui siit muremaalt kutsud Sa mind koju, kus
igavest leian ma Sind. taevasse elama lauluga tulen
ma. Jumal, Sul ligemal ihkab mu vaim!

KLPR 446 (P lisa 118)

V

Peotäis mulda viimseks katteks saan, kui ma, elust
väsin, haura põhja läen. Ei seal muret, vaeva – rahus
hingan ma, kuni mind mu Looja võtab kutsuda.

Peotäis mulda üksi üle jääb, kui kõik jõud ja
noorus mullaks jälle saab. Mullast olen võetud,
mullaks lähen ma, mullast võtab Isa kord mind ärata!

KLPR 259 (Viisialbum 125)

VI

Oota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda,
Päästjaks sulle Ta. Öö kindlasti läeb sul koidule, talve
järel tuleb kuldne kevade. Murede marus ja häda sees
on sul varjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale
looda, Päästjaks sulle Ta. Kui langeb kõik, sul on
varjupaik – võimsam kui su kaitsja pole laintekäik.
Ta on ju Päästja su häda sees! Meidki, Issand, aita,
truu abimees!

KLPR 345 (P 487)

HÜVASTI MU ARMSAD JÄÄGE

Viisil „Ööbiku surm“ (Miina Härma)

Hüvasti mu armsad jääge,
viimast käiku alan ma.
Sellelt teelt ei keegi enam
tagasi saa pöörduda.

Elu andis muret, vaeva,
elu andis õnne ka.
Elu juhtis nõnda laeva,
et kõik pidi lõppema.

Hüvasti mu armsad jääge,
ärge liialt leinake.
Elu igavene seadus
oma jõud on võitmata.

